

Jeg vil slutte med at sammenligne arbejdsmi-
nisterens redegørelse med Arbejdsmarkedssty-
relsens rapport om arbejdsmarkedsrådenes vur-
dering af udviklingen på arbejdsmarkedet for 4.
kvarter 1994. Ministeren siger i sin redegørelse,
at flaskehalsproblemer altid først viser sig i vis-
se regioner og derefter breder sig til resten af
landet. Det vil sige, at der er risiko for lokale fla-
skelhalse, før de optræder på landsplan, når det
gælder den strukturelle ledighed. Disse lokale
flaskehalse er ekstremt bekymrende, fordi løn-
stigninger, som er forårsaget af lokale flaskehals-
se, erfaringsmæssigt hurtigt spredes til hele
arbejdsmarkedet.

Af Arbejdsmarkedsstyrelsens rapport frem-
går det, at der er tydelige tendenser til flaske-
halse i visse regioner af landet, og derfor mener
vi, at regeringen er nødt til at komme med mere
konkrete udspil end dem, der foreligger her.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Ja, nu går vi jo til biddet, og det var dejligt at få
noget konkret at vide.

Jeg hørte Venstres ordfører starte med at fortælle, at et af problemerne bl.a. var dagpengenes størrelse. Det synes jeg er spændende, for jeg husker, at Venstre for et stykke tid siden var talsmand for, at vi skulle nedsætte dagpengeydelsen generelt. Det glemte man at sige i valgkampen, men det var måske, fordi det ikke var helt så populært, som man troede, da man kom med forslaget i sin tid. Men nu kommer det altså igen.

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører: Kan det virkelig være rigtigt, at dette menneskevenlige parti, Venstre – som jo taler om individet og om at sætte individet i centrum, og hvad ved jeg – generelt vil ramme uskyldige mennesker, der søger et job, men ikke kan få det, blot fordi der andre steder i systemet er et flaskehalsproblem? Kan det virkelig være rigtigt, at man skal skabe sociale problemer i Danmark for at løse det problem?

Jeg vil godt melde ud, at CD på intet tidspunkt kunne drømme om at skibe sig ind i en sådan tankegang. Vi afviser fuldstændig en generel nedsættelse af dagpengesatsen. Jeg kan forstå, at Venstre gerne vil have det, så der kan blive bedre overensstemmelse mellem tingene; men at man kan løse flaskehalsproblemerne i Danmark ved at skabe sociale problemer, synes jeg er fascinerende.

Jeg er glad for, at Venstres ordfører – og det er den ros, jeg gerne vil have lov at give – nu spiller ud med den tanke igen. Man glemte det i valgkampen, og valgresultatet havde måske set lidt anderledes ud, end tilfældet blev, hvis man havde sagt det dengang.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg tror, fru Ulla Tørnæs har den opfattelse, at der opstår flere job, hvis man bare strammer rådighedsreglerne; men det gør der ikke. Man gør bare livet lidt surere for de arbejdsløse. Der opstår heller ikke flere job af, at man flytter rundt på folk, det bliver bare nogle andre, der får jobbene. De omtalte job er ganske enkelt ikke til stede.

Beviset for buddingens eksistens er at spise den, og beviset for jobbenes eksistens er at tilbyde dem til de arbejdsløse. Afslår en arbejdsløs et tilbudt job, har vi et tilfælde af manglende rådighed. Men det kan vi ikke slutte noget om gennem abstrakte telefonforespørgsler på ubestemte jobtilbud, og det fremgik også af Danmarks Statistiks ledighedsundersøgelse.

Det eneste af fru Ulla Tørnæs' forslag, som måske kunne bidrage til at skabe flere job, er at dequalificere arbejdet, lave dårligere arbejde og sænke lønningerne til under et rimeligt niveau. På den måde får man skabt noget ukvalificeret arbejde, men så bliver resultaterne også derefter, og det vil ikke være utænkeligt, at husene falder sammen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Ulla Tørnæs fremførte et angreb, som kommer ret jævnlige fra Venstre, nemlig på orlovsordningerne. Jeg ved godt, at man har et forlig, som ikke er ret gammelt, men det forhindrer jo sjældent Venstre i at sige, at man vil lave det om lige med det samme.

Jeg vil gerne spørge: Er det meningen, at orlovsordningerne skal afskaffes? Hvis Venstre havde politisk magt til det, skulle orlovsordningerne så afvikles helt og fuldt, eller er der nogle af dem, man vil bevare? Og hvis man vil bevare dem, til hvilke satser skal det så være? Ved at give orlovsordningerne skylden giver man ikke noget svar på, hvad man vil sætte i stedet.

Så vil jeg også henviser til den redegørelse, hvor arbejdsmarkedsrådene refererer, hvor problemerne findes inden for den offentlige sektor. Det er hos sygeplejersker, jordemødre, fysio-